

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2522 ก). คู่มือจริยธรรมเล่ม 6. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- _____. (2522 ข). การปลูกฝังจริยธรรมและวัฒนธรรมให้แก่เด็ก. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- กษมา จันทรืผลแดง. (2535). การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบกับชุดพัฒนา
ความขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชน์
สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยา
การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2522). รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน จริยธรรมในสังคมไทย.
กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี.
- กานต์นะรัตน์ จรามร. (2544). การศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยี่ดุนุคผลเป็นศูนย์กลาง
และการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความท้อแท้ในการดำรงชีวิตของผู้ติดเชื้อเอดส์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกสสุรางค์ สังกะบุชา. (2540). การใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โกเศศ ค้างอินทร์. (2538). ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครู และนักเรียนที่เกี่ยวกับวิธี
การปลูกฝังจริยธรรมแก่นักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัตนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมคาย ชีโนคม. (2534). ผลการใช้แม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2530). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- จำเนียร ช่างโชติ และคณะ. (2521). ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จันทิภา ลิ้มปิเจริญ. (2522). กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: จิตวิทยาและแนะแนว
วิทยาลัยครูภูเก็ต.

จूरรัตน์ นันทพิทวิกุล. (2538). การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะและความรับผิดชอบของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จุฑาทิพย์ แก้วมณี. (2546). การสร้างชุดการสอนหลักสูตรเรื่องสังคมวัตถุ 4 โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม
สำหรับสามแฉก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนกสารบัญศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรม
วัดสุวรรณรังสรรค์จังหวัดระยอง สังกัดกรมศาสนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูชัย สมितिไกร. (2538). การพัฒนาบุคลากรด้านกลุ่มสร้างสรรค์ความงอกงามทางจิตใจ.

เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงจันทร์ หนูทอง. (2542). ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบหนังสือที่มีต่อการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมณีเจริญ
มิตรภาพที่ 227 จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

ตะวัน แวงโสธรณ์. (2544). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับการร่วม
กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนประจำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธงชัย โรจนวิภาค. (2525). ผลของตัวแบบที่มีอิทธิพลโน้มน้าวและการปรับตัวทางสังคมของ
นักเรียนชายที่มีความประพฤติดีค่าสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

ทวีสิน ทอนเกาะ. (2541). เปรียบเทียบผลการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์กับเทคนิค
แม่แบบที่มีต่อปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวเกี่ยวกับการคบเพื่อนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยา
การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นิภา วิจิตรศิริ. (2525). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแค "สกรกิจพิทยา" จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นันทวัฒน์ ชุนชี. (2546). การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อการเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยานุช เสือสีนวล. (2545). ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์เพื่อพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคตของนักเรียนที่มาจากครอบครัวแตกแยก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรวรรธ กฤษณามะระ. (2547). แอโรบิค แคนซ. กรุงเทพฯ: เรดบิท อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด.
- ประคินันท์ อุปรมย์. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประนอม เดชชัย. (2531). แนวการเรียนการสอนวิชา ประถม 311 การประถมศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประทีป กระจายพันธ์. (2538). ผลการใช้ตัวแบบบุคคลจริงและบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวิจิตรพิทยา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประเทือง ภูมิภักทราคม. (2540). การปรับพฤติกรรมทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: โอเคเอ็นเอสไตร์.
- ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์. (2524). การใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปริศนา ชาญวิชัย. (2546). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ ที่มีต่อวิธีการเผชิญความโกรธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่่นบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปฐกานรณั้ ปรารณพล. (2543). เปรียบเทียบผลของโปรแกรมทันตศุภศึษาการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมทันตศุภภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฉิต, สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฉิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พ้องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2536). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรารณมิตร.

พรชัย รอดสมจิตร. (2527). ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึษา โดยใช้เทคนิคควิธี และเรียนตามคู่มือการสอนของหน่วยศึษานิเทศก์ กรมสามัญศึษา. ปริญญาบัตรปริญญาการศึกษา มหาบัณฉิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฉิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พระมหาษันต์ แสนโบราณ. (2546). ผลของโปรแกรมเสนอตัวแบบต่อลักษณะนิสัยด้านระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฉิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฉิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิจิตรา พงษ์จินดากร. (2525). การทดลองการสอนความรับผิดชอบแก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางปัญญาต่างกัน โดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฉิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฉิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรารณมิตร.

มณฉิรา มาลาถัณษณ์. (2546). ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบในการพัฒนาทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัยเพื่อป้องกันสารเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกิ่งเพชร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฉิต, สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฉิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรณาริราช. (2527). เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ: คราฟแมนเพลส.

เขาวพา เฉชะคุปต์. (2517). ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฉิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฉิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ลักขณา โสภกา. (2537). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อ
ความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางมด
(ต้นเปาวิทยาการ) สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วรรณวิเชียร เรือนนาค. (2546). ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบและขบวนการกลุ่มต่อการพัฒนาวินัย
ของเด็กประถมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยา
การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วงจันทร์ จำเเหล. (2544). ผลการใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบต่อตนเอง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา
และการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วาสนา รอดเชียง. (2540). ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านสามัคคี
ธรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดทรงธรรม จังหวัดสมุทรปราการ.
ปริญญาโทปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัชร ทรัพย์มี. (2535). ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา
คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลภา ดวงชาท. (2539). ผลการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรม เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเขวไร่ศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.
- วิภากรณ์ เรือนทิพย์. (2530). ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้สไลด์เทปเป็นเทคนิคแม่แบบที่
ต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองใหญ่ อำเภอ
หนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี. ปริญญาโทปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
จิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิไลวรรณ สันตะโกมล. (2522). การเปรียบเทียบการสอนนิชาวรรณคดีไทย “เรื่อง
ลิลิตตะเลงพ่าย” โดยกระบวนการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการสอนแบบครู
เป็นศูนย์กลางในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- วินิจ เกตุขำ และคมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2522). กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- วิภา ทาโบราณ. (2542). ผลของการได้รับแรงเสริมตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขผลการกระทำ เพื่อปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วีณา วโรดมะวิชัย. (2530). กลวิธีการเรียนและการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่: ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริลักษณ์ อุ่นภูษา. (2537). ผลของการใช้ตัวแบบเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพุทธไธสง (โอกาสประชานุกูล) จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรินชา ชัยเพียรกิจ. (2535). ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรินทร์ วรรณกิจ. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบ ต่อตนเองกับส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์คาโนนิคอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัย และสถิติการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมทรง ดันประเสริฐ. (2544). การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้ตัวแบบที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกัน การล่วงเกินทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนิคมสงเคราะห์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวนา พรพัฒน์กุล. (2525). อิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อการพัฒนาทางด้านความคิดและการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2514). *การพัฒนาคุณภาพประชากรไทย*. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- สุณีย์ ชีรดากร. (2523). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2531). *สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2541). *การสร้างแบบทดสอบวัดคุณลักษณะความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้การสังเกตหลักฐานความเที่ยงตรงและความไม่เที่ยงตรง และความเชื่อมั่น*. ปริญญานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2536). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภารธรรม อักษราสิวโรจน์. (2545). *ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาความรับผิดชอบ* ต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโคกสีพิทยาสรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *สรุปแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9*. (2544-2549). กรุงเทพฯ: เม็ดทรายพรินติ้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2544). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ: พัฒนาหลักสูตร.
- สำนักงานกฤษฎีกา. (2544). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อมรรัตน์ สงวนสุข. (2547). *ผลการใช้โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาความฉลาดอารมณ์* ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรวรรณ พาณิชปฐมพงศ์. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปริญญานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยและสถิติการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อัจฉรา ชีวพัฒนานวงศ์. (2536). ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์ ปรียญการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อ้อยทิพย์ ทองดี. (2537). ผลการพัฒนาจริยธรรมด้านความรับผิดชอบด้วยวิธีการสร้างความตระหนักและการปรับพฤติกรรมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรียญานิพนธ์ปรียญการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชามัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เอกวิทย์ โพธิ์รินทร์. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ผ่านห้องเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 . ปรียญานิพนธ์ ปรียญการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Ballard, K.D., & Crooks, I.J. (1984). Videotape modeling for preschool with low level of social interaction and loewr oeer invotvement inplay. *Journal of Abnormal Child Psychology* 12, 95-109.
- Bandura, G., & Menlove. (1967). Vicarious extinction of avoidance behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 5(1), 16-23,
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- _____. (1986). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, New Jency: Prentice-Hall.
- _____. (1989) . Social cognitive theory. *Annals of Chail Development*, 6, 1-60.
- Bandura, Alibert, & Menlove, F.M. (1968). Factors deterring vacarious extinction of avoidance behavior though symbolic modeling. *Journal of Personality and Social Psychology*, 8, 99-108.
- Bandura, A., Ross & Ross. (1963). Imitation of film-mediated aggressive model. In F., Rebelsky, & L., Dorman (Eds.), *Child development and behavior*. New York: Alfred A. Knapt.
- Butterworth, T. W. (1974). The relationship of two different method of reporting pupil progress to the reading achievement, school attilude and self responsibility of a simple of six grade pupils. *Dissertation Abstracts International*, 35(5).

- Dalton, S., Sunbland, A., & Hylobetis, P. (1973, May) An application of principles of social learning to training in of communication of empathy. *Journal of Counseling Psychology*, 20 (7).
- Dowrick, P. W., & Dove C. (1980). The use of self-modeling to improve the swimming performance of spina bifida children. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 13 51-56.
- Funk, T., & Wignells, A. (1982). *New standard dictionary of the english language*. New York: Longman.
- Fischer, J., & Gochros, H. L. (1975). Planned behavior change. In *Behavior modification in social work*. New York: The Free Press.
- Flippo, E. B. (1966). Management. In *A behavior approach*. Boston: Allyn and Bacon.
- Herlock. (1976). *Personality development*. New York: Mc Graw Hill.
- Hick, D.J. (1965). Imitation and relation of film aggressive peer and adult models. *Journal of Personality and Social Psychology*, 2, 197-200.
- Howell, D. C. (1997). *Statistical methods for psychology* (4th ed.). Belmont, CA: Duxbury Press.
- Jaffe, P. G., & Carlson, P. M. (1972). Modeling therapy for test anxiety: The role of model effect and consequences. *Behavior Research and Therapy*, 10, 329-339.
- Mitton, B. L., & Haris, N. B. (1962). The development of responsibility in children, the child. *A Book of Reading*, 46, 407-416.
- O' Corner, R. D. (1969). Modification of social withdrawal through symbolic modeling. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 2, 15-22.
- Patterson. (1980). *Theories of counseling and psychotherapy*. New York: Harper and Row.
- Petterson, L. (1984). Comparison of three modeling procedures on the presurgical reaction of children. *Behavior Therapy*, 15(2), 197-203.
- Sagotsky, G. et al. (1981). Learning to cooperate: Effects of modeling and direct instruction. *Child Development*, 52, 1037-1042.
- SanFord, N. (1970). *The goal of individual development, twenty-five year of higher education*. San Fransisco: Jossey Based Press.

- Shaw, M.E. (1981). *Group dynamic: The psychology of small group behavior* (3rd ed.). New York: McGraw Hill.
- Skilling, R.N. (1997). A study of the relationship of family life to the academic success of students from single- parent family Michigan state university. *Dissertation Abstracts International*, 58(01), 53
- Spann, P.T. (1987). The effects of a teacher educator modeling speccifict behavior on the teacher trinees. *Dissertation Abstracts International*, 48(2), 368.
- Van Del, P., & Spradley, J.P. (1981). *The work stress connection: How to cope with job burnout*. Boston: Little Brown.
- Wiggin, S.L. (1971). *The study of leadership*. Illionds: The Interstate Printsters and Publisher, Inc.
- Wiggin, T.S. et al. (1971). *The psychology of personality reading*. New York: Addision.
- Zimberman, B., J., & Jaffer, A. (1997, Decmber). Taching througa demonstration: The effects of structuring imitakon and age. *Journal of Educational Psychology*, 69, 773-778.